

Nr 508.

Av fru **Ekberg**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 213*,
med förslag till kommunalskattelag m. m.

I proposition nr 213 av den 16 mars d. å. har Kungl. Maj:t bland annat föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till kommunalskattelag. I nämnda förslags § 5 föreskrives bland annat, att fastighetsskatt icke skall utgöras för begravningsplatser. Denna föreskrift synes berättigad, då det gäller begravningsplats, som är belägen inom den kommuns område, där vederbörande församling eller annan ägare till begravningsplatsen har sitt säte eller, med andra ord, där församlingen har begravningsplatsen inom sitt eget territoriella område. Om en församling eller en kommun däremot för uteslutande eget behov anlägger en begravningsplats i en annan kommun och för anläggningen upptager en stor del av denna senare kommuns jordareal, torde saken bli en annan. Om därtill kommer, att den församling eller kommun, som anlagt begravningsplatsen, icke använder den såsom allmän sådan, utan där endast försäljer familjegravar till rätt så höga priser, framstår det som en orättvisa gent emot den kommun, inom vilkens område sådan begravningsplats är belägen, att kommunen icke skall erhålla någon skatt för begravningsplatsen i fråga. Ett sådant förhållande, som här angivits, förekommer inom Solna socken, där Stockholms stad har sin norra begravningsplats, å vilken staden genom försäljning av familjegravar gör sig stora inkomster. Enligt stat för år 1926 utgjorde utgifterna för nämnda begravningsplats, som har en areal av 62 hektar, 642,400 kronor och inkomsterna 856,120 kronor, således en beräknad behållning av ej mindre än 213,720 kronor.

Det förefaller vara uppenbart oriktigt, att såsom i detta fall en stor främmande kommun, därtill ekonomiskt bärkraftig, skall kunna få upptaga ett stort markområde inom en mindre, ekonomiskt svagare sådan utan att därför erlägga fastighetsskatt, särskilt som fastigheten lämnar stor vinst och har ett affärsverks karaktär. Därigenom undanryckes för vidkommande kommun i ej ringa mån den grundval för beskattningen, som man i förslaget i övrigt velat säkra. Följden därav blir, att i en sådan kommun som i detta fall Solna kommunalskatten blir högre än den eljest skulle behöva bli, under det att dess större och betydligt mera välsituerade granne (Stockholm) blir gynnad med inkomster på flera hundratusental kronor årligen, så att säga på bekostnad av den fattigare. Detta kännes självfallet särskilt tungt i tider som dessa med stor arbetslöshet och ty åtföljande minskad skatteförmåga hos den inom kommunen talrika industriarbetarbefolkningen.

Möjligt är, att ett sådant förhållande, som här angivits, icke förekommer annorstädes i landet, men detta förringar dock ingalunda orättvisan som sådan mot den, som drabbas därav.

Med hänvisning till ovanstående hemställes,

att riksdagen ville, med ändring av Kungl. Maj:ts proposition nr 213 om kommunalskatt § 5 besluta, att fastighetsskatt skall utgöras för sådana begravningsplatser, vilka ej äro allmänna och som äro belägna utanför territorialområdet för den kommun eller församling, som är ägare till begravningsplatsen.

Stockholm den 12 april 1928.

Christina Ekberg.